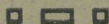

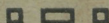

Kindel usk.

„Aga usk on kindel lootus
nende asjade peale, mis veel
oodatahke, ja nende asjade
märguandmine, mis ei nähta.“

Ebr. 11, 1.

Traktaatiseelts Wenemaal, Piias.
Internatsionaali Traktaatiseelts, Hamburis.

— 1910 —

Kindel usk.

Öbr. 10, 22.

Usmata inimesel on ristiust nägemata asjade sisse arusaamata ja saab fagedaste tema pillamise ja naeru asjaks. Ilmainimene peab ristiinimese õiglast usku waimuõndruse märgiks, ja oma enese waimu üleolemise mõtte juures kuulutab ta julge naeratamisega, et ta ise ialgi midagi ilma tunnistujeta ei usu; ta ei usu ialgi, mis ta mitte näha ega mõista ei wõi.

See sõna, et jellel, kes midagi, mis ta ei wõi mõista, ei usu, kaa üks wäga lühikene usutunnistus peab olema, on niisama tõsi kui ärakulumud. Ei ole aga maa peal mingit maailmatarka olemas, kes jadanud et oja igapäewase elu lihtlabasemat ilmumist peaks mõistma. Teadusmehed on tähelepanemise läbi kindlaks teinud, et teataw mullapõhi teatawa wilja jauts kohaline olla. Dmmetigi ei tea keegi mispärast. Nad teawad wäga hästi, et meie teatawal kordadel wihma ehk lund tohime oodata; aga nad ei wõi seda olu ettetuua, ega öelda, kuidas need tõusewad. Tõeste on kõik ilmumised, mis üle maailmatargad nii õpetatud wiisil räägiwad, seda sugu, et nad kaa mitte ühtainust nende õige päris põhja peale tagasi ei wõi wiia.

Pealeseda on usk tõe poolest üks kõige igapäewasem ja kõige laiemale lautatud asi. Ei ole ühtainust usmata inimest olemas, kellel mitte üht suuremat ehk wähemat hulka usku ei ole. Jah mõnikord läheb ta ise weel kauge-

male ja näitab koguni kerget usku. Kõige asjaajamises ja iga elu tegemises on usk põhjaks. Kaks inimest peavad nõu kokku, ühes kindlas kohas ja kindlal ajal kokkutulla ja teatavaid asju ajada; igaüks peab teise sõna uskuma. Kaupmees peab oma abilist ja ostujõbra uskuma. Ja veel enam kui seda, ta peab, võib olla, et ta seda ise ei teagi, Jumala siise uskuma; sest ta saadab oma laewad kindlas usus üle mere, et nad kaubaga tükis tagasi peavad tulema, ja ommetigi peaks ta teadma, et nende julgeste tagasitulemine tuule ja tormi käes on, mis mitte inimese võimuse all ei ole. Kas ta ei peaks kaa wahest mõnikord selle wäe peale mõtlema, kes tuule ja tormi üle walitseb, siis peab ta siiski laewamehi usaldama. Jah, ta läheb siiski ise koguni täis usku ühe laewa peale, kelle kapteini ja madrušid ta ialgi enne ei ole näinud, ja peab täis usku ootama, et ta kindlaste soovitud sadamasse wiidud saab.

Üks niifugune inimene, kes seda jõledusets peab, ühe Jumala siise uskuda, keda ta „ialgi pole näinud, ega näha ei wõi“, läheb ise ühe weikese afna alla, paneb ühe suure kuldraha senna ja wõtab sellewastu, ja nimelt ühe inimese käest, keda ta enne ialgi pole näinud, ja kelle nime ta mitte ei teagi, ühe weikese tüki paberit, kelle peal seisab, et ta ühte selle peal nimetatud kaugele linna võib sõita. Võib olla, et ka seda kohta ialgi enne pole näinud ja et ta sest üksnes teiste inimeste suust on kuulnud; siiski astub ta raudteewagonisje, annab oma paberitükikese ühe wõnnu wõõra inimese kätte ja istub pingi peale. Lokomotiwijuhatajat pole ta enne ialgi näinud, ei tea kaa mitte, kas see inimene üleüldsi oma ammeti peale kõlblik on, ehk on ta koguni kurja südamega! Siiski näitab ta kõige suuremat julgust ja ootab kindla lootusega, et ta hea terwisega oma etteseatud märgi juure wiidud saab, kellest ta üksnes

kuulnud on. Pealeseda peab ta omas peus üht paberitükki, mis keegi on wäljaannud, keda ta ialgi pole näinud. Selle paberi peal on lugeda, et need wõõrad inimesed, kelle hoole alla ta ennast on uskunud, teda kindlaks tunniks oma ette seatud märgile wiivad. Nii kindlaste usub see usmata inimene neid tähti, et ta juba sõnumid teiste inimestele ettesaadab, keda ta kaa enne ehk ialgi pole näinud, et need teda kindlal tunnil wastuwõtaksid.

Pealeseda awaldab tema usk ennast telegrammi saatmise sees, mis tema sennajõudmist teada annab. Ta astub ühte weikeste kambrisse ja kirjutab wõned sõnad ühe paberitüki peale, mis ta siis ühe wõõra inimese kätte annab, kes ühe weikeste masina juures istub; ta maksab selle inimesele tarwilise maksu ja läheb oma teed kindlas usus, et wähem kui poole tunni sees tema tundmata, tuhat penikoormat kaugel sõbr seda sõnumit loeb mis ta wiimsest jaamast tema kätte ära on saanud.

Pärast seda kui ta jenna linna on jõudnud, peab ta jälle oma usku awaldama. Teekona peal on ta ühe kirja oma perekonnale kirjutanud, mis ta koju jättis. Niipea kui ta linna on jõudnud, näeb ta ühe plekkkasti; ta läheb selle juure, pistab oma kirja jenna sisse ja läheb kobe edasi, ilma sellepeale enam mõtlemata. Ta kosutab omas jüdames seda kindlat lootust, et kiri, mis ta ilma kellegile ütlemata jenna kasti oli wiisand, paari päewa pärast tema abikaasa kätte jõuab, ja siiski mõtleb see inimene, et see tühi waew oleks, Jumala wastu rääkida, kes ootamises, et tema sõnu tähele pannakse.

Agga kõige selle peale wastab usmata inimene, et ta mitte nii pimedast peast teiste peale ei looda, waid et tal põhja on, seda uskuda, et ta kindlaste edasi wiiaakse, et

tema sõnum öiete äraantakse, ja et tema firi õigel ajal tema abikaasa kätte jõuab. Tema lootus nende asjade peal seisab järgmiste teuasjade peal:

1. Leised on tõeste edasiisaadetud, ja tuhanded kirjad ja telegrammid on öiete edasiisaadetud ja äraantud. Kui ialgi üks firi on ära kadunud, siis see oli enamiste saatja enese süü.

2. Need inimesed, kelle kätte ta iseene ja oma kirjad usaldas, teenivad sellega enestele peatoidust, reijijaid ja sõnumid edasiisaata; peakõivad nad esimesa, oma kohust täitma, siis ei usuts neid keegi ja nende peatoiduse teenimine peaks warsti hukka minema.

3. Tal on riigivalitsuse poolt heaseisimine. Raudtee ja telegrahwivalitsused seisawad riigivalitsuse juhatusel all, kes selleläbi oma ammetnikude kohusetruuse eest wastamise enese peale on wõtnud. Tema usf kirjakasti sisse toetab ennast sellepeale, et postivalitsus riigivalitsuse käes seisab, ja ta teab, et riigivalitsus selle eest hea seisab, et kasti sisse pandud kirjad edasiisaadetud saawad, muidugi mõista, et neil õige adrejs ja margid peal peawad olema. Ta usub, et riigivalitsus enese lubamise täidab, sest kui see seda mitte ei peaks tegema, siis peaks ta peagi hukka minema. Tema seis on tema wõimuse sees, oma lubamist täita, kui kaa selle kindluse sees, miska need täidetud saawad. See on niisama riigivalitsuse kasu, oma lubamist täita, nagu see raudtee- ja telegrahwivalitsuse kasu on, oma lubamist täita. Kõik need asjad on tema usu kindel põhhi.

Wäga õige, aga ristiniimesel on tuhat korda enam põhja oma usu tarwis Jumala tõutuste sisse uskuda. Tema usf ei ole mitte pime, kerge usf. Apostel ütleb:

„Aga usk on kindel lootus nende asjade peale, mis weel oodatakse, ja nende asjade märguandmine, mis ei nähta.“ Ebr. 11, 1. See on üks Jumalast sisseantud seletus, ja sellepärast tohime meie sest otjustada, et Issand mitte meie käest ei oota, et meie peame uskuma, olgu siis, et jellel üks kindel tunnistus põhjaks on.

1. Teised on Jumala tõutuste peale uskunud ja leidnud, et need kindlad on. Ebraea raamatu üheteistkümnemas peatükis seisab üks pikk nimeliri nendest, kes ise Jumala tõutused läbi on katsunud ja need tõeks on leidnud. Nad „on usu läbi kuningriigid ärawõitnud, õigust teinud, tõutused kätte saanud, lõukoerte suud kinni pannud, tule wäe ärawõitnud, mõõgatera eest ärapeasunud, nõdrusest rammu saanud, wägeraks saanud sõjas, ja wõõraste leeri palku ajanud. Naesed on oma surnud jälle saanud üles-tõusmise läbi.“ Ebr. 11, 33–35.

Ja see ei ole koguni mitte jelle aja sees üksi olnud Igaüks, kes jeda soowib, wõib rohkid tunnistusi jelle tarwis leida, et „Jumal meile abimeheks kõiges ahastuses on.“ Laul 46.

2. Tuhanded inimesed on olemas, kelle palwed nii kindla wiisil täidetud on, et Jumala poolt palwe kuulmise üle niisama wähe wõib kaksipidi mõelda, kui ühe riigivalitsuse truuse kallal tema kätte ustud postiasjade edasiisaatmise üle.

3. Jumal, keda meie usume, teeb jeda enese ülesandeks, palwid täita ja tema poole hoidjaid kaitseda ja nende eest muretseda: „Jehowa suur heldus on see, et meie ep ole otja saanud, et tema halastused ei ole ärälõpenud.“ Nutulaul 3, 22. Sest tema „heldus on tema meele pärast“. Mik. 7, 18. „Sest mina tean mõttid,

mis mina mõtlen teie pärast, ütleb Jehowa, need on rahu mõtted, ja ei mitte õnnetuseks, et ma teile annan hea otja, ja mis teie ootate.“ Jer. 29, 11. Peaks ta aga kaa üht ainuist oma tõutust mitte täitma, siis ei usuks keegi teda See oli Dawidi usu põhi; ta ütles: „Mita meid, meie õnnistuse Jumal! oma nime auu pärast, ja peasta meid ära, ja tee äralepitamine meie pattude eest oma nime pärast. Mis pärast peavad paganad ütleva: Kus on nende Jumal?“ Paul. 79, 9. 10.

4. Jumala walitjus toetab ennaft tema tõutuste täitmise peale. Ristiinimesel on maailma walitseja finnitus, et iga Jumala tahtmise järel palwe täidetud saab. Ülemad on nõdremate kaitsejad. Wõtame näituseks, Jumal ei täidaks ühe nõdra ja tähtsusetu inimesele maailma peal enese tõutusi mitte. See ainus tõutuse täitmata jätmine wõiks usaldust Jumala walitjuse sisse wähendada. Terwe maailm wõiks jelleläbi koke segaduse sisse sattuda. Peaks Jumal kaa ühe ainuist tõutuse täitmata jätmata, siis ei wõiks keegi maailma peal tõisist usaldust tema sisse jälle saada, ja tema walitjus wõiks jelleläbi kitsendatud saada; sest usaldus walitjuse sisse on ainus julge sõnakuulmise põhi. Mäsja-jad ei kuule oma walitsejate sõna, sest et nad neid ei usalda. Olgu mis walitjus tahes, kui ta oma kohusid ei täida, kautab oma alamate poolt auustamise ja langed kõikumise sisse. Mandlek ristiinimene heidab oma lootuse Jumala sõna peale, sest ta teab, kui see ülepea wõimalik oleks, peaks Jumal oma sõna mitte pidama, ta enam kautaks, kui inimene. Inimene kautab oma usalduse, kui ta sõna ei pea.

Pealegi on wõimalik, et need, kes oma usalduse inimeste walitjuse ehk sisseseadmiste peale panewad, ommetigi wiimaks petetud saawad. Kaa kõige parema nõuude juures

tulewad ekjimesed ette; sest inimesed wõiwad ju ekjida. Aga ristiniimestele on kindel tõutus antud: „Ükski ei ole kui Jumal, kes sõidab taewas sinu abiks ja oma kõrge auu sees ülemais piluotes. Jumal, kes wanast, on üks õige eluase, ja tema igawesjed kääwarred on all maa peal.“ 5. Mos. 33, 26. 27. Loomine awaldab oma wäge. Need asjad, mis ta on loonud, annawad tunnistust tema igawesjest wäest ja Jumala olemisest. Mida wägewam walitus on, jeda suurem on usaldus selle sisse. Mis on siis parem, kui et meil täis usaldus Jumala sisse, keda niihästi loodus kui kaa ilmutamine kui üht kõigewägewamat, igawest ja muutmata Jumalat tunnistawad!

Peaksin ma ühe uskmata inimesele oma kaksipidimõtlemist ühe tema sõbra hea kohtlase südame üle awaldama, siis ta ütles: „See tuleb sest, et sa teda ei tunne; katsju aga üksford järele, ja sa leiad, et ta nii truu on kui magnetinõöl.“ See oleks üks osaw wastus; just nenda ütlesime meie kaa uskmata inimesele, kes kaksipidi Jumala tõutuste kallal mõtleb: Maitste ja waadake, et Jehowa hea on, wäga õnnis on see mees, kes ta juure tipub. Kartke Jehowat, teie tema pühad! sest neil, kes teda kardawad, ep ole puudu ühtegi.“ Paul 34, 9. 10. Mis õigust oleks kellegil, Jumala tõutuste ja wäe kallal kaksipidi mõelda, enne kui ta neid täieste pole läbikatsumud? Ja mis õigust oleks kellegil, Jumalat mitte uskuda, sest et igauks tema wäge ja heldust iga filmapill elu sees maitseb?

Õjimeses peatükis teises raamatus Korintuse rahwale 18–20 salmis leiame järgmise selge ütlemise: „Aga Jumal on ustaw, et meie sõna teie juures ei ole olnud jah ja ei mitte. Sest Jumala Poeg Jesus Kristus, kes meie läbi teie seas on kuulutatud minu ja Silwanuse ja Timoteuse

läbi, ei olnud mitte jah ja ei mitte, waid jah oli tema sees. Sest kõik Jumala tõutused on tema sees jah, ja tema sees amen, Jumala auuks meie läbi."

Selle põhja peale on patusel võimalik, kui ta Jumala ligidale tuleb, oma usaldust alustada. „Jesús Kristus on seesama, heile ja täna, ja igaweste“ (Ebr. 13, 8) on patuse ainus lootus. Ei ole waja neid pilgata, ega nende tühjaks läinud lootuste üle rõõmustada, sest armuline kutse on inimeste laste poole jaadetud: „Hoi, tulge wee juure kõik, kellel ep ole raha, tulge, ostke ja sööge, et tulge, ostke ilma rahata ja ilma hinnata wiina ja piima.“ Jes. 55, 1.

Jesús ütleb: „Kes minu juure tuleb, teda ei taha ma mitte wäljalükata“ (Joan. 6, 37) ja Paulus õpetab, et tema (Kristus) „wõib alati ja täieste õndsaks teha neid, kes tema läbi Jumala juure tulewad.“ Ebr. 7, 25. Seesama apostel ütleb: „Et meil nüüd üks juur ülempreester on, Jesús, Jumala Poeg, kes taewad läbi on läinud, siis pidagem finni tunnistamisest. Sest meil pole ülempreester, kell ei peaks ärrast meelt olema meie nõdruste pärast, waid kes kõigis on kiusatud otsegu meie, jüiski ilma patuta. Seepärast läki nüüd julgusega armuaujärje juure, et meie halastust saame, ja armu leiame sell ajal, kui meile abi tarwis on. Ebr. 4, 14-16. Ja weel teises kohas loeme meie: „Aga ilma usuta ei wõi ükski Jumala meele pärast olla; sest kes Jumala juure tahab saada, see peab uskuma, et tema on, ja et ta tasujaks saab neile, kes teda otjivad.“ Ebr. 11, 6. Usk ja kindel lootus on sellepärast tundmismärgid, mis Isand nende sees näha tahab, kes tema juure tulewad. Need mõtted tõusewad ühe wana laulu läbi üles, selle kolm esimest salmi nenda käiwad:

Su südan, waene patune,
Mis hirmust wäriſeh,
Too kohe Jeſu jalgele,
Küll ta ſu terweks teeb.

Ta juure mine, patuwõlg
Kui mägi waewab ſind!
Ta waefel armu annab, wõlg
Dn kohe kuſtutud.

Ma heidan maha tema ees
Ja tunniſtan mu ſüüd.
Ma leiſin armu Jeſuſes
Ja olen peaſtetud.

Nenda ſee peab olema. Mingi paremat nõuu ei wõi
wõtta; ſee on otſekohe ſee, mis iga patune Jumala taht-
miſe järele peab tegema. Ta ütleb:

„Nõudke Jehowat, et teda wõib leida; hüüdke teda
appi, et tema ligi on. Hõel jätku oma wiisid maha, ja
keſ nurjatu, oma mõtled, ja pööraku Jehowa poole, ſiis
halaſtab ta tema peale, ja meie Jumala poole, ſeſt ta
annab wäga palju andeks.“ Jeſ. 55, 6. 7.

See on kindla uſalduſe kõne. Mis peame meie aga
jelleſama laulu neljandama ſalmi ſees wäljaõeldud tund-
miſe juure ütlemä?

Wõib olla, et ta kuuleb mind
Ja täidab palwe muſ
Ja kui ma ſuren, wõtab mind
Ta juure taewaſſe.

Miiſugufed kõned wõiwad üksnes uiiſugufte inimeſte
ſuiſ wabandatud ſaada, keſ Jumalaſt midagi ei tea; aga
ühe inimeſe ſuiſt, keſ Jumalat tunneb, on ſee kui Jumala
ſõna kallal kahtlane mõtlemine. Patune kutſutakſe ennaſt
Jumala ette mahahaitma, oma pattuſid üleſtunniſtama,

tema käest armu paluma ja saab siis selle mõttega trööstitud, et võib olla, et Jumal tema palve kuuleb ja seda täidab. Aga Jumal ei tröösti neid, kellel pattudest himu täis on, mitte seda viisi. Jesuse armas jänger ütleb: „Kui meie oma patud ülestunnistame, siis on tema ustav ja õige, et ta meile patud andeks annab, ja teeb meid puhtaks kõigest ülekohjust.“ 1. Joh. 1, 9. Ta tõutab, et ta tema peale armu tahab heita ja lubab temale palju andeks anda, kes tema poole pöörab, oma patud ülestunnistab ja need mahajätab.

Jumala juures ei ole mingit „võib olla“. Tema patustpöörjatele antud tõutused, kui kaa ähwardused Jumala kartmata inimeste vastu on ühetasa kindlad. „Kes usub ja keda ristitakse, see peab õndsaks saama: aga kes ei usu, teda peab hukka mõistetama.“ Mark. 16, 16. Araeksinud inimeste vastu ütleb ta: „Teie hüüate mind appi, et teie saaksite sealt äraminna, ja palute mind, ja mina võtan teid kuulda. Ja teie võtate mind otstida, ja leiata mind. Kui teie mind nõuate kõigest omaast südameast, siis annan ma ennaast teile leida.“ Jer. 29, 12–14. Ja jälle ütleb ta: „Ma pole mitte jalajas pimedas maa paigas rääkinud; ei ma ole Jakobis joule ilma asjata ütelnud: Otsige mind! Sest mina olen Jehowa, kes räägib õigust, kes kuulutab õigid asju.“ Jes. 45, 19. Kristus ütleb: „Tulge minu juure kõik, kes teie waewatud ja koormatud olete, ja mina tahan teile hingamise saata. Võtke eneste peale minu ike, ja õppige minust; sest mina olen tasane ja südameast alandlik, siis leiata teie hingamise eneste hingedele.“ Matt. 11, 28. 29. Selle kutsu mise sees ei ole mingisugust „võib olla“.

„Jumal on armastus“; ta on „halastaja ja armuline, pitka meelega ja rikas helduseast“. Paul 103, 8. See on

meile selle teu läbi tõeks tehtud, et Jeesus meie eest on surunud. „Aga Jumal näitab välja oma armastust meie vastu, et Kristus meie eest on surunud, kui meie alles patused olime“. Rom. 5, 8. „Kes oma eyese Bojalegi pole armu annud, waid on teda meie kõikide eest äraannud, kuis ei peaks tema mitte kaa sellejamaga meile kõik armust andma?“ Rom. 8, 32. „Ustav on see sõna ja kõige wastuwõtmise wäärt, et Kristus Jeesus maailma sisse on tulnud, patused öndsaks tegema.“ 1. Tim. 1, 15. Et ta just sellepärast maailma sisse on tulnud, kuidas wõib siis weel kaffipidi mõelda, kas ta neid, kes alandlikult tema juure tulewad, wastuwõtab?

Kui kuningasmand Esther sai palutud, kuninga ette minna, et iseeneise elu kui kaa oma rahwa elu eest paluda, pani ta esite selle vastu, jest see oli surmakartusega ühendatud, ilma kutsumiseta kuninga ette tulla; ommetigi andis ta wiimaks järele, kui ta ütles: „Siis mine ja kogu kõik Juudid, kes Susanis on, ja paastuge minu eest, et teie mitte ei sөө ega joo kolmel päewal ei ööji ega päewa; mina ja minu neitsid tahame kaa paluda. Ja siis tahan ma käsu vastu kuninga juure sisseminna: saan ma hukka, siis saan ma hukka.“ Esther 4, 16.

Wahasweras (Xerxes) oli üks pagana kuningas ja pealegi üks wägivaldne hirmus walitseja. Kuna Esther tema ette astus, julges ta oma elu kautada. Aga meie Jumal firutab oma walitsusekapi meie poole. Ta tahab, et meie tema juure peame tulema, ja ta kutsub ise meid:

„Nii tõeste kui ma elan, see on Issanda Jehowa sõna, mull ep ole hea meel selle surmast, kes hõel, waid jest, kui see, kes hõel, pöörab oma tee pealt, et ta wõiks elada. Pöörake ümber, pöörake ümber oma kurja teede

pealt, sest mispärast tahate teie surra, oh Israeli sugu?" Hej. 33, 11. „Ja Waim ja pruut ütlevad: Tule! Ja kes seda kuuleb, ütlegu: Tule! Ja kell janu on, see tulgu, ja kes tahab, see võtku eluwett ilma hinnata.“ Jlm. 22, 17.

Meie ütlesime, et Jumala juures mingit „wõib olla“ ei ole. Jakobus õpetab, et „Jumala juures ei ole muutmist ega wahetamise warju“. Jak. 1, 17. Meed, kes tema juure tulewad ja kaksipidi mõtlewad, kas nad seda saawad, mis nad paluwad, ei ole tema meele järele, sest nemad kashlewad tema tõsiduse ja õiglase südame kallal. Et see, kes kaksipidi mõtleb, Jumala meele pärast ei ole, seda wõib Ebrea 11, 6 näha, kui kaa järgmistest sõnadest:

„Aga kui kellelgi teie seast tarlust puudub, see palugu Jumala käest, kes kõigile üksipidiest meelest annab, ja ei hauguta, siis antakse seda temale. Aga ta palugu usus, ja ärgu olgu mitte kahe wahel; sest kes kahe wahel on, see on merelaenete sarnane, mis tuulest aetakse ja kaksipidi heidetakse. Sest seesama inimene ärgu mõtelgu, et ta midagi Issanda käest saab“. Jak. 1, 5–7.

See, kes mõtleb, et Jumal „wõib olla“ tema palwet kuuleb, mõtleb kaa, et ta „wõib olla“ seda kaa ei kuulegi. Niisugune ei wõi mitte usus ilma kaksipidimõtlemiseta paluda ja kaa midagi saada. Minus wiis, kuidas peab Jumala ette astuma, on usaldus ja kindel lootus. „Kes wägise taewarigi peale käiwad, lijuwad seda eneste poole.“ Matt. 11, 12.

Weel üks mõte. Jumalal on neist hea meel, kes usuga tulewad, sest see näitab, et meie usume, mis ta ütleb, ja tema au käib tema tõutuste täitmise järele. Paulus ütleb: „Aga Jumal, kes rikas on halastusest, oma juure armastuse pärast, miska tema meid on armastanud,

See on kaa meid, kui meie üleastumiste sees jurnud olime, Kristusega elavaks teinud (armust olete teie õndsaks saanud), ja on meid kaa ülesäratanud, ja kaa taewaste asjade sisse pannud istuma Kristuse Jესuse sees, et tema tulewal ajal oma armu wäge suurt rikkust pidi ülesnäitama oma helduse läbi meie wastu Kristuse Jესuse sees. Ewef. 2, 4–7. See on, Jumal tahab meid kõige igawese aja otša oma armastuse juure rikkuse tunnistuseks pidada; ärapeastetud hinged on tema muutmata headuse alalised wõidunärgid; kuidas wõib siis mõelda, et ta kahetseja jüdamet palwet mitte tähele ei pane, kellele ta ommetigi on tõutanud, et ta heameelega tema juures elab?

Kas sa oled oma patud kahetšenud? Kas sa wihtlad neid ja igatsed selle järele, üht uut elu elada? Kas sa oled oma patud ülestumistanud? Siis wõta Jumala sõna tõutus tunnistuseks, et sinu patud on andeks antud, ja et sa meie Issanda Jესuse Kristuse läbi Jumala rahu wõid saada. Siis wõid sa prohwetiga öelda: „Ma tänan sind, Jehowa! et sa wihane mu peale oled olnud; su wiha wõtab pöörata, ja sa trööstid mind. Waata, Jumal on mu õnnistus, ma olen julge, ja ei tunne hirmu; sest Issand Jehowa on mu tugewus ja laul, ja on mulle saanud õnnistuseks.“ Jеj. 12, 1. 2.

Raamatud.

Tee Kristuse juurde.

Kirjutanud G. G. White.

Seesinane raamatute kirjeldab lihtsas keeles Jumala armastust inimeste vastu, ilmutatud tema ainusündind Poja äraandmises, inimeste tarvidust äralunastamise järele, kõneleb patukahetsemise, enese äraandmise, Jumala juures vastuvõtmise, kasvamise üle Kristuses, palve üle jne.

Kergeste köidetud Rbl 0.60. — Rõmas köites Rbl. 1.—.

Mattuuse kahetkümmenelja peatükk.

Mattuuse 24. peatüki seletamine. Raamatul on 96 lehekülge ja hulk täiskülgelisi pilta. Selles näidetakse lugijale, kuidas Kristuse sõnad on täide läinud sell ajal, mis meil selja taga, nagu nad ka täide lähewad nüüdseil aja oludel ja ka tulewikul. Igale ühele, kes Kristuse sõnade üle Matt. 24. peat. rõemu tuleb ja et see aeg pea kätte jõuab, kus kõigele willetsusele siin maa peal lõpp käes saab olema, võib seda raamatut soowitada.

Kergeste köidetud Rbl. 0.50.

Kristlik kasinuu.

G. G. White.

See raamat, mis kõikidele võib saada soowitatud. Selle sees on piibli põhjusmõte järele kasinuse üle lugeda ja annab head nõuu terwise hoidmise ja laste kasvatamise üle 136 lhf.

Kergeste köidetud Rbl. 0.50. — Rõmas köites Rbl. 0.90.

Tennukirjad.

Kristus ja tema õigus.

88 lhf. Piltidega. Kõneleb Kristuse loomusest, tema õiguse kombest ja wiisist, ja juhatab teed, kuidas inimene selle õigusele, mis aina üksi Jumala ees maksab, võib jõuda.

Rbl. 0.30.

Traktaatid

10 Kõp.

Kristuse teine tulemine.

32 lhf. Annab seletust selle sündmuse kumbe ja viisi, otstarbe ja tema ligiolemise üle.

7 Kõp.

Hinge suremata olek.

24 lhf. On see piibli õpetus? Rõstab selle küsimise peale püha kirja põhjal, seal juures Kristuse ülestõusmist ja jälletulemist, ja suurt kohtupäewa iseäranis tähele pannes; seletab ka Kristuse ülesannet selle asja kohta.

5 Kõp.

Bibel. Tema algus ja tähtsus.

16 lhf. Juhatab nende mõnesuguste asjade peale, mis piibli jumaliku algust tõeks teevad.

Tuhataastane riik piibli valguses.

16 lhf. Seletab tuhataastase riigi õiget loomu ja astub selle arvamise vastu, nagu oleks maa peal tuhataastane rahuriik ooda'a.

Nende seitsme põhjuste läbikatsumine, pühapäewa pidada.

16 lhf. Loob pühast kirjast tunnistusi, et need põhjused, mis pühapäewa (päikese päewa) pühitsemise poolt on, mitte mõelduvad ei ole.

Hingamise päew.

16 lhf. Tunnistused pühast kirjast, et hingamise päewa või sabati pidamine õige on.

3 Kop.

Ristiinimese õnnis lootus.

8 lhf. Zuhatab Kristuse jälletulemise peale, mis kõigi tõiste ristiinimeste lootuse täideminemine on.

Õigus Jumala ees.

8 lhf. Kus on seda leida? Kirjate kõigile, kes õigust, mis Jumala ees maksab, taga nõuavad.

Andeksandmise vägi.

8 lhf. Seletab seda väge ära, mis andekstamisel on, pidaalitõbilise terveks tegemise läbi.

**Mislugust päewa pühitsed sina,
ja mikspärast?**

8 lhf. Koostmine selle küsimise peale tunnistawate piibli kohtadega, ja 12 wabandawate ütelistega hingamise päewa pühitsemise wastu ning nende wastu tunnistamine.

Hingamise päew ja pühapäew.

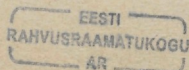
12 lhf. Üksjada tunnistust piiblist selle kohta.

Tubakas teaduse walguse käes.

8 lhf. Zuhatus, milles tubaka põletamise kahjust teadusliku seisukohalt õpetust antakse.

Sioni Wahimees.

Wjaleht tegeliselst usklikule ristirahwale. Ilmub 8 kord aastas, igakord 16 lehekülge. Tellimise hind aasta peale 80 Kop.; üksikud numbrid 10 Kop.

AR 1-11-00724

Raamatute väljandmise kuulutuse.

International (üleilmline) traktatiseelts annab kristli-
luid raamatuid, ajalehti ja vähemaid kirjasi välja mitmes
keeles. Dige rohkelikult on raamatuid Saksa, Inglis,
Prantsus, Hollandi, Daani ja Rootsi keeles. Üsna hea
väljavaliik aga on ka juba olemas Ungari, Böömi, Wene,
Pohla, Gesti, Läti, Vittawi keeles jne, ja tuleb neid jär-
geste veel juurde. Raamatute nimekirjasi jaadetakse ilma
maksuta kätte. Adressseerigu:

Hamburg, Grindelberg 15 a.

Basel, Nonnenweg 22, Schweiz (Schweitsis).

Genf, Rue de la Synagogue 29, Schweiz (Schweitsis).

Watford, Stanborough Park, Herts, England (Inglismaal).

Christiania, Akersgaden 74, Norwegen (Norras).

Stoekhholm, Rungsgatan 34, Schweden (Rootsis).

Helsingfors, Unionsgatan 4, Finland (Helsing, Soomenaal).

Riga, Kl. Newastr. 12, Rußland.

New York City, 32 Union Square East, U. S. A. (Põhja
Ameerika Ühendat-Riigid).

Washington D. C., Takoma Park Station, U. S. A. (Põhja
Ameerika Ühendat-Riigid).

College View, Nebraska, U. S. A. (Põhja Ameerika Ühen.-Riig.).

Mountain View, Santa Clara Co., Californ. (Ameerikas).

Ottawa, 173 Second Ave., Ontario. (Ameerikas).

São Bernardo, Estação, S. P. R. São Paulo, Brasilien.

Buenos Aires, Florida, F. C. R., Argent. (Lõuna-Ameerikas).

Santiago, Casilla 43, Correo 3, Chile (Ishilli riik).

Kapstadt, 56 Koeland Street, Süd-Afrika (Kaplinn, Kap-
maal Lõuna-Afrikas).

Calcutta, 39-1 Free School St., Indias (Lõuna-Ausias).

Warburton, Victoria, Australien (Australias).

Trükitud: Internatsional traktatiseeltji kuulubega Hamburgis.